

instytut turystyki
INFORMATOR
1983

Instytut Turystyki

ul. Karłowicza 54 02-511 Warszawa

tel. 44-45-47, 44-42-43

Dyrektor Instytutu Turystyki

Instytut

Instytut

Kontakt tel. 44-45-47

Kontakt tel. 44-45-47

ul. Karłowicza 54

02-511 Warszawa

Kontakt tel. 44-45-47

Kontakt tel. 44-45-47

ul. Karłowicza 54

02-511 Warszawa

INSTYTUT TURYSTYKI

ul. Karłowicza 54

02-511 Warszawa

Pracownia Turystyki

tel. 44-45-47

ul. Karłowicza 54

02-511 Warszawa

Kontakt tel. 44-45-47

Kontakt tel. 44-45-47

ul. Karłowicza 54

02-511 Warszawa

Instytut

Instytut

Pracownia Turystyki

Pracownia Turystyki

Pracownia Turystyki

Pracownia Turystyki

Pracownia Turystyki

Pracownia Turystyki

Wzrost i rozwój turystyki w Polsce
Wzrost i rozwój turystyki w Polsce
Wzrost i rozwój turystyki w Polsce

Wzrost i rozwój turystyki w Polsce
Wzrost i rozwój turystyki w Polsce
Wzrost i rozwój turystyki w Polsce

INFORMACJE TURYSTYKI

Materiał informacyjny przeznaczony dla uczestników posiedzenia plenarnego Głównego Komitetu Turystyki - wyznaczonego na dzień 06.12.83 - oraz na potrzeby bieżące GKT i podległych jednostek.

/Pow. IT, zam. nr 81/83, nakład 350 egz., format A-5/

AC

Instytut Turystyki

ul. Merliniego 9a 02-511 Warszawa

tel. 44-63-47, 44-12-63

Dyrektor: Krzysztof Przećławski

Oddziały

Dyrektorzy

Kraków tel. 22-02-02
ul. Manifestu Lipcowego 30
31-111 Kraków

Jerzy Gajewski

Poznań tel. 58-853
ul. Ratajczaka 44
61-728 Poznań

Stefan Bosiacki

Toruń tel. 284-07
ul. Marii Konopnickiej 27
87-100 Toruń

Jan Owsiak

Pracownia w Bydgoszczy
tel. 332-23
ul. Korczaka 6/55
85-319 Bydgoszcz

Wrocław tel. 44-70-02
ul. Św. Mikołaja 80
50-126 Wrocław

Zbigniew Werner

Zakłady

Kierownicy

Problemów Ekonomicznych Turystyki	Grzegorz Gołembski
Problemów Przestrzennych Turystyki	Andrzej Jagusiewicz
Problemów Społecznych Turystyki	Krzysztof Przećławski

Druga połowa dwudziestego wieku charakteryzuje się, zwłaszcza w krajach uprzemysłowionych, bardzo intensywnym rozwojem turystyki tak międzynarodowej, jak w coraz większej liczbie krajów wewnętrznej. W Polsce, jak wiadomo, ta ostatnia ma ponad stuletnią już tradycję.

Jest to turystyka przede wszystkim związana z wypoczynkiem zarówno urlopowym, jak weekendowym. Ale rozwijają się równocześnie inne jej formy, takie jak "turystyka kongresowa", turystyka związana z doksztalcaniem się, z aktywnością sportową, turystyka pielgrzymkowa i inne.

Zjawisko to od wielu już lat interesuje nie tylko polityków społecznych, nie tylko organizatorów turystyki, ale także ludzi nauki. Związki turystyki z gospodarką i jej efekty dla rozwoju ekonomicznego regionów czy całego kraju od dawna stanowią przedmiot badań ekonomistów. Skutki dla zagospodarowania przestrzennego interesują architektów, urbanistów, geografów. Interesują się turystyką także inne dyscypliny: prawo, biologia, historia. Stosunkowo najpóźniej stała się turystyka przedmiotem zainteresowań socjologów i psychologów, ale też starają się oni szybko te opóźnienia nadrobić.

Badania naukowe nad turystyką - w jej różnorodnych aspektach - prowadzone są w Polsce po drugiej wojnie światowej w kilkudziesięciu placówkach naukowych zarówno Polskiej Akademii Nauk, jak uczelnianych czy resortowych.

Od 11 lat prowadzone są też w Instytucie Turystyki - instytucie resortowym Głównego Komitetu Turystyki - badania nad turystyką. Instytut stanowi jedyną tego typu placówkę w kraju, specjalizującą się wyłącznie w problematyce turystyki.

Instytut Turystyki jest instytutem naukowo-badawczym, działającym od 1 lipca 1972 roku. Nadzór nad Instytutem sprawuje Przewodniczący Głównego Komitetu Turystyki.

Do zadań Instytutu należy prowadzenie w dziedzinie turystyki i wypoczynku:

1/ prac naukowo-badawczych w zakresie badań podstawowych, stosowanych i ekspertyz,

2/ działalności w zakresie kształcenia, doskonalenia i szkolenia kadr,

3/ działalności informacyjno-wydawniczej. /§ 6 Statutu/.

W latach 1972-1982 Instytut zrealizował ponad 600 prac naukowo-badawczych, wśród których dominującą tematyką była problematyka przestrzenna /Instytut przejął w 1972 r. m.in. dorobek Zakładu Zagospodarowania Turystycznego/. Wiele prac poświęconych było problemom rozwoju ruchu turystycznego - tak krajowego, jak i międzynarodowego. Inne prace dotyczyły zagadnień ekonomiczno-organizacyjnych turystyki oraz kształcenia i doskonalenia kadr w turystyce.

Instytut prowadził też w tym okresie zakrojoną na szeroką skalę działalność dydaktyczną.

Stopnie naukowe doktora i doktora habilitowanego uzyskało w tym czasie w Instytucie 28 osób.

W ciągu pierwszych dziesięciu lat swego istnienia Instytut wydał 300 pozycji /w tym 74 - to wydawnictwa zwarte/. Wydawał też cztery kwartalniki: "Biuletyn Informacyjny", "Biuletyn "Budownictwo Turystyczne", "Przegląd Dokumentacyjny Turystyki", "Problemy Turystyki" oraz rocznik "Zeszyty Naukowe".

Stan zbiorów bibliotecznych Instytutu wynosił na koniec 1981 roku ok. 17 000 wydawnictw zwartych oraz 2700 roczników czasopism.

Jako instytut resortowy służy on przede wszystkim praktyce. Wyniki badań Instytutu mają stworzyć podstawy naukowe dla właściwej polityki władz centralnych, a także samorządów terenowych, organizacji społecznych i przedsiębiorstw - w dziedzinie zapewnienia optymalnego wyczynku obywatelom Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej oraz w dziedzinie zagwarantowania najlepszych efektów społecznych, kulturowych, gospodarczych i przestrzennych szeroko rozumianej turystyki tak krajowej, jak międzynarodowej.

Pomoc praktyce, możliwość służenia jej poprzez badania stosowane oraz ekspertyzy, a także poprzez działalność wydawniczą i kształcenie oraz doskonalenie kadr

nie jest możliwa bez solidnych, także podstawowych, badań naukowych, bez stopniowego budowania teorii turystyki. Stąd znaczenie, jakie Instytut przywiązuje do tego typu prac, umożliwiających systematyczny rozwój kadry naukowej.

Do statutowych zadań Instytutu Turystyki należy też koordynacja badań naukowych nad turystyką w Polsce. Zadanie to realizowane być może poprzez organizowanie konferencji, seminariów, poprzez działalność informacyjną oraz działalność Rady Naukowej Instytutu.

Instytut pragnie też rozwijać rozpoczętą w pierwszym dziesięcioleciu swego istnienia współpracę naukową tak z krajami socjalistycznymi, jak z krajami zachodnimi.

Realizację zadań naukowo-badawczych Instytut Turystyki postrzega w trzech perspektywach czasowych:

1. Perspektywa najkrótsza - prace badawcze "na dziś" - a więc przede wszystkim różnego typu ekspertyzy wykonywane dla doraźnych potrzeb Głównego Komitetu Turystyki lub innych jednostek - ułatwiające podejmowanie decyzji w sprawach wymagających rozwiązania bardzo szybko.
2. Perspektywa lat 1983-85 - a więc okresu wychodzenia z kryzysu. Prace badawcze ułatwiające rozwiązywanie

problemów aktualnych w tym czasie, a równocześnie stwarzające podstawy dla działalności długoterminowej, to jest w okresie postępującej normalizacji życia społecznego i gospodarczego.

3. Perspektywa lat 1986-1990 - a więc okresu normalizacji. Prace badawcze pomagające rozwiązać problemy podstawowe, w tym prace o charakterze teoretycznym i syntetyzującym.

Główne kierunki działania Instytutu Turystyki w latach
1984-1985

Instytut będzie koncentrować swoją aktywność na:

1. pracach naukowo-badawczych,
2. działalności wydawniczej i informacyjnej,
3. kształceniu, doskonaleniu i szkoleniu kadr.

1. W zakresie doboru tematyki prac naukowo-badawczych Instytut kierować się będzie potrzebami wynikającymi z założeń rozwoju turystyki w Polsce do roku 2000, współdziałając przy formułowaniu tych założeń i głównych kierunków rozwoju turystyki związanych z realizacją prawa człowieka do wypoczynku. Badać też będzie społeczne, kulturowe i wychowawcze efekty turystyki. Instytut, kierując się potrzebami gospodarki narodowej, a zwłaszcza realizacji reformy gospodarczej w turystyce prowadzić będzie badania o charakterze ekonomicznym, a na potrzeby zagospodarowania przestrzennego kraju i ochrony środowiska - prace związane z programem turystycznego zagospodarowania kraju.

W szczególności:

Zakład Problemów Ekonomicznych Turystyki koncentrować się będzie na rozwiązywaniu problemów o istotnym znaczeniu dla gospodarki turystycznej. Rezultatem badań powinno być wprowadzenie metod pozwalających na określenie prawidłowości rozwoju tej gospodarki w zakresie:

- kształtowania warunków działalności gospodarczej w świetle reformy gospodarczej umożliwiającej zarządzanie w sposób zdecentralizowany,
- kształtowania systemu parametrów ekonomicznych dla przedsiębiorstw z uwzględnieniem czynników ograniczających, a wynikających z sytuacji kryzysowej.

Badania obejmą:

1. Analizę sprawozdawczości statystycznej o ekonomicznych procesach w turystyce na szczeblu branż i resortów
2. Analizę przepływu informacji o procesach gospodarczych w turystyce w układzie pionowym i poziomym
- oraz 3. - w skali międzyresortowej
4. Możliwości i metody przetwarzania informacji dla celów decyzyjnych na szczeblu centralnym, terenowym i w przedsiębiorstwach.

Osobną grupę tematyczną będą stanowić badania rynku turystycznego w ujęciu czasowym i przestrzennym w celu sformułowania przesłanek do zarządzania trójszczeblowego.

Zakład Problemów Przestrzennych Turystyki podejmie prace nad poznawaniem i kształtowaniem zjawisk i procesów zachodzących w przestrzeni turystycznej w czterech

podstawowych blokach zagadnień:

- zasoby walorów turystycznych
- baza materialno-techniczna turystyki
- systemy przestrzenne turystyki
- programowanie zagospodarowania przestrzeni turystycznej.

W latach 1984-1985 Zakład - przy współpracy pozostających zakładów - skoncentruje się na opracowaniu "Przestrzennego programu zagospodarowania turystycznego Polski do roku 1995". W tym samym czasie przewiduje się też rozpoczęcie nowych studiów do planu przestrzennego zagospodarowania kraju /kolejnej generacji/ ukierunkowanych na unowocześnienie metod i technik stosowanych w planowaniu zagospodarowania turystycznego.

Zakład Problemów Społecznych Turystyki prowadzić będzie badania nad turystyką i wypoczynkiem jako zjawiskiem społecznym, a więc nad społecznymi determinantami uczestnictwa ludności w turystyce, nad analizą potrzeb i uwarunkowań wypoczynku i turystyki, motywami uczestnictwa w turystyce i postawami wobec turystyki. Podejmie próbę określenia głównych kierunków rozwoju turystyki w Polsce w najbliższych latach. Tematy szczegółowe to: turystyka mieszkańców wsi, turystyka indywidualna, turystyka w górach, turystyka osób niepełnosprawnych, turystyka kwalifikowana, turystyka pątnicza.

W ramach badań koordynowanych przez Europejski Ośrodek Dokumentacji i Studiów Nauk Społecznych w Wiedniu /współdyrektorzy projektu badań: A. Travis, Birmingham i K. Przećławski, Warszawa/. Zakład prowadzić będzie /przy współudziale innych zakładów/ badania nad turystyką jako czynnikiem przemian środowiska odwiedzanego w aspekcie psycho-społeczno-kulturowym, a także ekonomicznym i przestrzennym.

Prowadzone będą też prace dotyczące problematyki kadr w turystyce oraz kontynuowane przygotowania ustawy o turystyce.

W roku 1984 Instytut przygotowuje wstępny raport o stanie najważniejszych zagrożeń związanych z turystyką: zagrożeń dla środowiska naturalnego, dla gospodarki, dla kultury, stosunków międzyludzkich i wychowania.

W dalszych latach /1986-1990/ kontynuowane będą niektóre z prac podjętych w latach 1984-1985 oraz przewiduje się rozpoczęcie nowych tematów, m.in.:

1. Doskonalenie systemu zarządzania i sterowania rynkiem turystycznym.
2. Funkcjonowanie przedsiębiorstw na rynku turystycznym.
3. Podstawy sterowania gospodarką turystyczną w regionie.
4. Studia z problematyki zagospodarowania turystycznego Polski /do planu przestrzennego zagospodarowania kraju kolejnej generacji/.

5. Konstrukcja /nowelizacja/ przestrzennego programu zagospodarowania turystycznego Polski/ do roku 2000
6. Badania nad turystyką polonijną.
7. Studia z historii turystyki
8. Problemy reklamy w turystyce.

2. W zakresie działalności wydawniczej i informacyjnej Instytut kontynuować będzie publikowanie wydawnictw monograficznych, Biuletynu Informacyjnego i Informacji Ekspresowej. Kwartalnik "Problemy Turystyki" przekształcony zostanie w pismo ukazujące się w kilku językach, stwarzające możliwość prezentacji artykułów zarówno przez autorów polskich, jak też autorów z wielu innych krajów. Do współpracy z redakcją zaproszeni zostali fachowcy ze Związku Radzieckiego, Czechosłowacji, Jugosławii, Holandii i Wlk. Brytanii. Pismo stanowić też może forum dla dyskusji pomiędzy krajami socjalistycznymi a zachodnimi.

3. W zakresie kształcenia, szkolenia i doskonalenia kadr Instytut zamierza skoncentrować się na doskonaleniu kadr zatrudnionych w turystyce, szkoleniu kadry społecznej, zwróceniu szczególnej uwagi na kształcenie kadr animatorów turystyki młodzieżowej, a także turystyki osób starszych i niepełnosprawnych.

Zadania swe Instytut zamierza realizować przez:

- organizację kursów, seminariów, konferencji,
- oddziaływanie na programy studiów,
- inicjowanie i współorganizowanie studiów podyplomowych,
- działalność wydawniczą.

5309
olublet